

CHRONICLE

NOVINY PRAŽSKÉHO STUDENTSKÉHO SUMMITU
PRAGUE STUDENT SUMMIT NEWSPAPER

XXII. ROČNÍK
10. DUBNA 2017

09.

VÝZNAMNÉ HISTORICKÉ UDÁLOSTI

Kolumbijský konflikt

s. 06

SMĚR VÝVOJE INFORMAČNÍCH
TECHNOLOGIÍ

Bezpečnostní rizika propo-
vání

s. 07

O ČEM JEDNÁME?

Zelená ekonomika

s. 14

Život ve lži a post-faktická doba

Lotyšská Národní akademie obrany před-
stavuje ruský přístup k pravdě, jako by byl
překvapením: „Ruský pohled na vedení moderní
války je založen na teorii, že hlavním bojovým
prostorem je mysl. Vedení nových válek (...) bude
založeno na válce informační a psychologické.“
Rusku dnes už však nejde o ideologii, jde
mu o podrytí pravdy jako celku, tvrdí Ondřej
Kundra. Že má lež jako politický nástroj své
místo v politickém přemýšlení Ruska, nemůže
být novinkou. Referuje o tom už Václav Havel
v textu *Moc bezmocných*, ve kterém popisuje
komunistický režim v Československu.

Popisuje jeho fungování na principu ideologie, která skrývá
„nízkou“ podstatu moci za fasádu čehosi „vysokého“. Zakrývá
skutečnost, nutí člověka žít ve lži. Má ale i další zásadní roli, která
umožňuje fungování celého systému. Jednak pomáhá svým působením
„ven“ konstituovat moc (jako její psychologické „alibi“), a od
okamžiku, kdy je přijata, ji konstituuje i „dovnitř“ a ideologie začíná
fungovat jako hlavní nástroj komunikace. Formuje uvažování
člověka, který se z různých popudů přizpůsobuje požadavkům
ideologie (ať již ze strachu, z pohodlnosti nebo z nedostatku mo-
tivace), a tak tvoří cosi jako panoráma každodennosti. Ideologie
vyvlastňuje moc, anonymizuje ji. Člověk se tudíž stává objektem
ovládání, ale zároveň i jeho subjektem; je objetí systémů i jeho
nástrojem. Člověk je nucen žít ve lži, ale může k tomu být nucen
jenom proto, že je takového života schopen.

Tím, že lidé přijímají „život ve lži“, jak píše Havel, napomáhají
vzniku systému. „Nemusí přijmout lež, stačí že přijmou život

Morálka Hry o trůny

Když hraješ hru o trůny, vyhraješ, nebo zemřeš.

Většinu dějin prožili lidé ve fantasy světě. Jejich zku-
šenost byla formována vírou v nadpřirozené jevy. Nikdy ne-
pochopíme středověk, pokud nepřistoupíme na to, že zasněží,
andělé, bestie a démoni jsou reálnější než lidé z druhého konce
světa. Středověký člověk se s nimi setkával a viděl ve věcech
zázraky. Ten starověký byl zas obklopen minotaury a hydrami,
skvělými fantasy proprietami. Platonismus usnadnil víru v tvory
z bestiářů, protože to, co si člověk dokázal představit, mu musel
vložit do mysli Bůh, a tudíž to musí být reálné. Proto je hloupé
pohrdat fantasy. Hra o trůny nám totiž zprostředkovává jednu
verzi toho, jak mohl feudální svět vypadat, kdyby byly některé
z těch představ zhmotněné.

Martinova románová série *Píseň ledu* a ohně i televizní adapta-
ce *Hra o trůny* šikovně ukazuje podstatné prvky středověké
struktury společnosti. Lenní vztah pánovy ochrany na oplátku
za věrnost leníka. Na rozdíl od pravého středověku tam sice té-
měř nikdo z postav neprožívá antyklimatickou smrt způsobenou
nemocemi, ale zborcení nadějí těsně před dosažením cíle kvůli
nějakému neovlivnitelnému, banálnímu zvratu, tolik pro středo-
věk typické, je tu přítomné.

Společnost Západozemí není zcela amorální, řídí se složitými
obyčejovými pravidly. Povinnost nezabít hosta, když jste mu jako
symbol pohostinnosti pod svou střechou nabídli chléb a sůl, ctít
výsledek rozsouzení duelem, respekt ke krvi, kdy rodinné jméno
je to, co má hodnotu a přetrvává. Tematizuje i rizika domáhání se
spravedlnosti, kdy její vymáhání v není za každou cenu dobrá věc.
Pakliže vždy pomstíme křivdu, byť nám to připadá spravedlivé,
tak cyklus ubližování nikdy neskončí. Hledání satisfakce přivodí
stav permanentní pomsty. Vidíme to i v dějinách mezinárodních

ÚVODNÍK

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

možná jste si všimli, že k vám poslední dva dny promlouval můj zástupce z vodních hlubin. Když jsem do úvodníku vydání na vánoční workshop psala o pohádkovém jednání, netušila jsem, že se vinou chybějících písmenek ve vydáních na konferenci pohádkové říší natolik přiblížíme. Velmi se omlouváme za tiskařské chyby v předchozích dvou vydáních, které se bohužel našemu technickému týmu nedařilo vyřešit a tiskárna nad námi vyhrávala.

Jak známo, vodník láká lidi do vody, kde krade jejich dušičky a schovává je v hrnčících pod pokličkami. Doufám, že stejně tak Tomášovy obsahově skvělé úvodníky nalákaly vás k přečtení několika řádků z našich novin.

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, naše noviny vás provázely při vašich krocích na Pražském studentském summitu a podle zpětné vazby vám přišly hodně odborné. Pokud tomu tak bylo, potom považuji náš úkol za splněný. Stálo to mnoho nervů, bezesných nocí, přečtených knih a dohadování o tématech a přesných formulacích, abychom vytvořili kompilát všemožných informací, které vám pomohou lépe se orientovat v současném světě a chápat souvislosti.

Čtěte, čtěte hodně a čtěte pozorně. A tím nemyslím pouze naše noviny, myslím obecně. Psaná forma je skvělá pro předávání informací a myšlenek a s každou přečtenou řádkou uděláte krok ke své budoucnosti. A pište. Pište o tom, co jste přečetli a co jste zažili. Vezměte své vědomosti a šiřte je.

Nezbývá mi, než se s vámi těmito řádky rozloučit a popřát vám v životě hodně štěstí. Buďte kritičtí a buďte stateční, post-faktická doba takové lidi potřebuje. ■

Linda Coufalová
šéfredaktorka Chronicle

SOUČASNÁ SPOLEČNOST

Život ve lži a post-faktická doba

POKRAČOVÁNÍ Z TITULNÍ STRANY

v ní. Už tím totiž stvrzují systém, naplňují ho, dělají ho, jsou jím.“ Havel píše, že posttotalitní společnost vznikla na půdě historického setkání diktatury a konzumní společnosti a ptá se, jestli posttotalitní systém není jen karikaturně vyhocený obraz moderního života a zda komunistické Československo není náhodou jakýmsi mementem Západu, odkrývající mu jeho latentní směřování?

Této otázce se chytá Martin M. Šimečka ve svém článku Nepřátelé pravdy. Spekuluje nad současným proniknutím lidí bez respektu k pravdě do mocenských struktur západní liberální demokracie a lidskou toleranci k nim a ptá se: „Co když je to tak, že lidé dnes protestují proti pravdě liberální demokracie ze stejného důvodu, jako když se bouřili proti lži komunistického režimu – prostě proto, že už mají plné zuby života, který nenabízí žádnou alternativu?“

Henry Kissinger je ve své knize Uspořádání světa ve vysvětlení mnohem méně katastrofický. Tvrdí, že za růzností přesvědčení stojí „mocná, avšak omylná rozumová schopnost každého jednotlivce a jeho vrozená „sebeláska“, z jejichž vzájemné interakce „se tvoří různá mínění“, a dále

rozmanitost lidských schopností, z nichž pramení vlastnictví různého množství a druhů majetku, a spolu s tím i rozdělení společnosti na různé zájmy a strany.“ Je tedy možné, že nyní jednoduše převažuje skupina lidí, jejichž jedinečná kombinace rozumu, sebelásky, schopností a majetku tvoří jakousi skepsi k pravdě liberální demokracie. Jak říká Alexandr Dugin, ideolog ruského prezidenta Putina: „Fakta jsou to, čemu věří většina“. Nicméně podle Havla, který tvrdí, že pravda má dimenzi existenciální (vrací člověka k sobě samému), noetickou (odhaluje skutečnost, jaká je) a mravní (je příkladem), se mnoho lidí rozhodne pro „život v pravdě“ čistě z hlediska upřímnosti k sobě samému. Bill Gates je v tomto ohledu také pozitivní. Nechal se nedávno slyšet, že „lidé se k pravdě vrátí.“ ■

Linda Coufalová
šéfredaktorka Chronicle

Srdcové jádro redakce Chronicle

TÉMATÁ EVROPSKÉ INTEGRACE

Orgány Evropské unie

Vletošním posledním článku o Evropské unii odhalíme takové novinky, jako že Rada Evropy není Rada, ani Evropská rada, že to dokonce není ani orgán EU. Popřípadě jak probíhá stýkání a potýkání těch orgánů, které pod Unii skutečně spadají.

Právnícký pohled

Abychom se napřed vypořádali s Radou Evropy. To je v zásadě lidskoprávní organizace fungující na mezivládním půdorysu sdružující téměř všechny evropské státy kromě Vatikánu, Běloruska, sporných států jako například Kypr, Abcházie, Jižní Osetie či Kosovo. Členy jsou i Rusko a Turecko. Rada Evropy vznikla Statutem Rady Evropy v roce 1949. Sídlí ve Štrasburku a její příslušnou soudní institucí je Evropský soud pro lidská práva, který také s EU nemá nic společného. Centrální soudní institucí Unie je Soudní dvůr v Lucemburku doplněný Tribunálem, soudem prvního stupně, a Tribunálem pro veřejnou službu.

Evropská rada je vůdčím orgánem Evropské unie. V rámci ní se na mezinárodních konferencích schází premiéři a prezidenti a stanovují cíle integrace a rozhodují o směřování zahraniční a bezpečnostní politiky, poněvadž mají nejsilnější mandát od voličů. Tvoří ji kromě představitelů států i předseda Evropské komise, vysoký představitel pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a předsedá jí stálý předseda Evropské rady, v současné době Donald Tusk.

Rada (dříve Rada ministrů či Rada EU) je tvořena ministry resortů relevantních pro projednávanou otázku, takže její složení je proměnlivé. Spolu s Evropským parlamentem schvaluje rozpočet a zákony, které předkládá Evropská komise. Mimo jiné uzavírá dohody s třetími státy a mezinárodními organizacemi.

Evropský parlament je volen přímo na pět let a s každou reformní smlouvou

nabývá na pravomocích. Kromě již zmíněného schvalování legislativy a rozpočtu rozhoduje o přistoupení nových zemí, kontroluje orgány EU nebo interpeluje členy Rady a Komise.

Evropskou komisi tvoří jeden komisař z každé členské země. Přestože Smlouva z Nice stanovovala jejich budoucí maximální počet na 27. Lisabonská smlouva to ale změnila. Komisaři se mají chovat nadstranicky, dokonce používají formulaci „stát, který znám nejlépe“, nikoliv „můj stát“. Evropská komise také připravuje unijní legislativu, oplývá nejrozsáhlejším expertním aparátem a dohlíží na dodržování legislativy a vymáhá ji v případě porušení. Předseda Komise je volen Evropským parlamentem na návrh Evropské rady.

Ekonomický pohled

Mezi instituce Evropské unie zabývající se hospodářskými otázkami řadíme jednak Evropskou centrální banku a druhak Evropský účetní dvůr. Ačkoli se jejich pole působnosti může na první pohled zdát podobné, obě instituce se svou činností i podstatou značně liší.

Známější organizací z této dvojice je jistě Evropská centrální banka. Sídlí ve Frankfurtu nad Mohanem, zastává ECB primárně funkci národních bank států eurozóny s cílem udržovat cenovou i kurzovou stabilitu. Do jejich kompetencí proto spadá nastavování úrokových sazeb, za které poskytuje půjčky bankám z komerčního sektoru, čímž může navýšit jejich hotovostní rezervy. Když mluvíme o rezervách, i o ty se stará ECB – konkrétně jde o nákup či prodej deviz k udržení stability kurzů. V neposlední řadě poskytuje i povolení tisknout eurobankovky. Hlavním rozhodovacím orgánem Evropské centrální banky je Rada guvernérů, kde jsou kromě Výkonné rady zastoupeny i státy platící eurem.

Druhou zmiňovanou organizací je Evropský účetní dvůr sídlící v Lucemburku. Ten je oproti ECB odtržen od členských států, provádí totiž nezávislý audit příjmů a výdajů EU. Během prověřování osob

a organizací, které nakládají s prostředky EU, může přistoupit i k namátkovým kontrolám – v případě podezření z korupce či podvodu případy nahlašuje Evropskému úřadu pro boj proti podvodům, známějšímu pod zkratkou OLAF.

Evropská unie je organizace zamotaná, její agenda se někdy může zdát malicherná, ale ve své podstatě přispívá k evropskému míru a prosperitě. Jakkoliv horlivě mohou unijní představitelé a úředníci vypadat, nejsou to žádní belzebubové sprádající rafinované plány na zničení evropské kultury. Nás naopak její dohled nad jednotlivými vůdci členských států uklidňuje. Je mnohem pravděpodobnější, že budeme žít ve svobodné zemi, když jsme součástí unijního provázání, a nejsme vždy jen jedny volby od autoritativního vůdce. ■

Tomáš Krause
Anna Umlaufová
redaktoři Chronicle

KROK K PŘÍPRAVNÉMU TÝMU

Krok do přípravného týmu

Pošli své CV, motivační dopis a fotografii
na kroknasummit@amo.cz do 28. 4. 2017.
Více na www.studentsummit.cz.

Jako delegátka jsem vždycky hrozně obdivovala své předsedy a vzhlížela k nim. I když mezi námi byl věkový rozdíl dvou, tří let, vždycky jsem je považovala za cosi nedosažitelného, své učitele, svou inspiraci. A představovala si, jaké to musí být nacházet se na jejich místě. A proto, když se loni nachýlila ke svému konci závěrečná konference, jsem byla rozhodnutá, že i já se přihlásím do přípravného týmu a stanu se součástí tohoto rozmanitého, svébytného společenství. I přes obavy, jak to budu zvládat časově a schopnostně, jsem napsala motivační dopis a poslala přihlášku. A zatím nenastala chvíle, kdy bych nějak výrazně litovala.

Nebudu vám říkat, že to místy není dřina. Je. Ale pak se ohlédnete a vidíte, co všechno vám ten čas v přípravném týmu dal. Stejně jako každý delegát si z projektu odnese něco jiného, tak i členové

sekretariátu se jeho přípravou obohatí různě – někdo získá užitečné konexe, někdo hřejivý pocit, že někomu něco předal, někdo zjištění, že pod časovou tísní je schopný udělat zázraky na počkání, jiní jsou naopak situací nuceni konečně se naučit time managementu či umění velmi zdařilé improvizace.

Já osobně za ten největší přínos považuji, že participace na tomto projektu mě neustále formuje, a to nejen z hlediska znalostí, ale také osobnostně. Čím dál více si uvědomuji, kam vlastně chci ve svém životě směřovat, co mě baví a naplňuje, a Summit mi dává tu skvělou možnost se v tom realizovat.

V této souvislosti bych si dovolila ještě krátkou poznámku. Ačkoliv se může zdát, jak z těchto odstavců, tak i z vašich celkových dojmů, že Summit rovná se hlavně jednotlivé orgány, modely a jejich

předsednictva, práce za projektem je ve skutečnosti mnohem rozmanitější a teprve po vplutí do těchto vod jsem si to plně uvědomila: PR tým, shánění hostů, psaní Chronicle, sázení dokumentů, catering, fundraising a to zdaleka nekončím. Každý dostane možnost se uplatnit v tom, co ho baví nebo v čem vyniká, což vám poskytne skvělé zkušenosti pro další osobní i kariéru život.

Summit je vzdělávací projekt. A i když by se mohlo zdát, že příchodem do přípravného týmu edukativní činnost projektu končí, opak je pravdou – to právě dobrodružství teprve pořádně začíná. ■

Petra Hubatková
místopředsedkyně UNESCO

Před rokem touto dobou končil XXI. ročník a já jsem přemýšlel hlavně nad tím, jak uspět při maturitě a stát se studentem vysoké školy. Předsednictvo mého orgánu a všudypřítomné letáčky mě jako delegáta však upozornily na jednu zajímavou možnost – stát se členem přípravného týmu. Trochu jsem váhal, jestli na to opravdu mám, ale nakonec jsem přihlášku zaslal. Po jednom rozhovoru a několika dnech čekání jsem se jedním ze sekretariátníků stal a dnes jsem opravdu rád, že jsem se přihlásil.

Proč byste se měli stát jedním z organizátorů Pražského studentského summitu? Na Summitu si totiž vyzkoušíte řadu různých činností. Budete mít možnost stát se

autorem background report, který je garantem bodu agendy a výrazně si rozšíříte své znalosti v dané problematice. Naučíte se pracovat s webovým editorem a vyjadřovat se profesionálně a přátelsky zároveň. Dále si můžete vyzkoušet psaní článků do novin Chronicle, zařizovat delegátům občerstvení nebo zvát hosty. Každá z těchto činností je náročnější, než na první pohled vypadá, ale každá z nich vás naučí nové dovednosti, které vám už nikdo nevezme.

Pražský studentský summit je ale také o lidech. Mnohé jsem znal ještě jako delegát a znovu jsem se s nimi potkal v přípravném týmu. O jiných organizátorech jsem jenom slyšel a lépe jsem se s nimi seznámil až jako člen sekretariátu. A tváře některých

členů přípravného týmu jsem poznal až při přípravě letošního ročníku. To však nebránilo tomu, aby se stali mými dobrými přáteli, kteří mi zůstanou už na celý život.

Jak mi jednou, ještě jako delegátovi, říkal místopředseda Rady bezpečnosti našeho modelu OSN, předsedání na závěrečné konferenci je jen zlomek toho, co znamená být členem sekretariátu. Abyste se dozvěděli, co takový člen má na starosti, stačí sebrat kuráž, zaslat přihlášku do přípravného týmu a organizovat tak jeden z největších vzdělávacích projektů ve střední Evropě. ■

Václav Malina
místopředseda DISEC

PERLIČKY

„OBČANÉ BY MOHLI BUDOVY VYPLENIT. TEDA ODPLEVELIT. VYPLENIT UŽ MOC NEJDOU.“

Japonsko, UNESCO

„PENÍZE MŮŽOU ZMIZET VŠUDE. TÍM BYCH SE NEZABÝVAL.“
Chile, UNEA

„I WONDER IF I HAVE SOMETHING TO SAY WHEN I AM NOT EVEN A MEMBER OF THE EU NEITHER NATO.“

Montenegro on the NATO-EU maritime cooperation

„JE TAM ZCHÁTRALÝ PLOT, KTERÝ JE PLNĚ FUNKČNÍ.“
Turecko, UNESCO

„NEMYSLÍTE, ŽE BY TO BYLO PORUŠENÍ LIDSKÝCH PRÁV, KDYBY ČLOVĚK 25 DNÍ TÁHL VOZÍK RIKŠA?“

Japonsko, UNESCO

„S MIMOZEMŠŤANY MÁME DOBRÉ VZTAHY.“
Spojené státy, DISEC

"MRTVÍ JSOU V POHODĚ. GENOCIDA JE TROŠKU PROBLÉM."
Ruská federace, UNSC

“TENTO POZMĚŇOVACÍ NÁVRH VYPADÁ JAKO KDYBY HO PANU VELVYSLANCI NAŠEPTÁVAL SÁM KAPITALISTICKÝ ĎÁBEL.”
Venezuela, UNSC

NOVINKY Z MEZINÁRODNÍCH ORGANIZACÍ

EU

- Evropská komise rozhodla o poskytnutí druhé části makrofinanční pomoci Ukrajině ve výši asi 16 miliard korun pro ulehčení hospodářské situace. Vyplacení peněz bylo podmíněno především větší transparentností veřejné správy a reformací finančního a energetického sektoru.
- Britská premiérka Theresa Mayová prohlásila, že hodlá hájit zájmy Gibraltaru i po brexitu, a že toto své zámořské území rozhodně nevydá Španělsku, které by ovšem mohlo mít v rozhodnutí právo veta. Kritiku za přirovnání situace k boji o Falklandské ostrovy Margaret Thatcherové sklídl britský konzervativce Michael Howard.

OSN

- Za „generaci pohybu“ označil mladé lidi žijící v arabských zemích Issam Fares Institut – Americká Univerzita v Bejrútu, mezinárodně uznávaná platforma volné debaty arabského světa. „Oproti svým předchůdcům jsou velmi zvědaví a dokáží najít kompromisy mezi rozvojem a tradicí,“ poznamenal ředitel Institutu Rami Khouri spolupracující s UNICEF.
- Země ASEAN oslavily letošní #Wildlife day v mottu „Listen to the Young Voices“. Nad programem ochrany přírody a ohrožených druhů, boji proti nelegálnímu obchodu se zvířaty a nadměrnému kácení pralesů tak mluvili mladí, kteří v některých státech ASEANu tvoří hlavní věkovou skupinu.

NATO

- Dubnové schůzky ministrů zahraniční států Aliance se pravděpodobně nezúčastní Rex Tillerson, ministerský předseda USA. V době schůze se setká s čínským prezidentem a posléze navštíví Moskvu, toto rozhodnutí je podle řady zástupců NATO kontroverzní.
- Ruské ambice na Blízkém východě sahají za hranice Sýrie, ruská armáda a diplomacie údajně podporuje ozbrojené skupiny v Libyi a stoupence Tálibánu v Afghánistánu. Na přílišný vliv upozorňovali i afghánský předseda sněmovny Fazal Hadi Muslimyar a generál evropských sil Curtis Scaparrotti.

VÝZNAMNÉ HISTORICKÉ UDÁLOSTI

Kolumbijský konflikt

Historie kolumbijského ozbrojeného konfliktu probíhajícího od roku 1964 mezi kolumbijskou centrální vládou a levicovými guerillovými skupinami se fakticky začala psát už v roce 1948, kdy několik desítek let trvající líté politické spory mezi konzervativci a liberály přerostly po vraždě liberálního prezidentského kandidáta v deset let trvající občanskou válku, která nechvalně proslula svou brutalitou a vyžádala si na 200 000 obětí. Násilí ukončila až dohoda konzervativců a liberálů na ustavení Národní fronty, jež zajišťovala oběma stranám rovnost zastoupení v politických funkcích až do roku 1974.

Vládě Národní fronty se za podpory USA dařilo situaci v zemi uklidňovat, ale za cenu omezení nejen politických svobod obyvatel. Spíše než k reformám se totiž uchýlovala k represí. Ozbrojené útoky na levicové domobrany rolníků vedly k ustavení komunistické guerilly Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC). Ve stejném roce vznikla mezi navrátilci z kubánské revoluce, radikálními studenty a katolickými duchovními guerilla Národněosvobozencká armáda (ENL).

V průběhu druhé poloviny 60. let a během 70. let začaly tyto dvě největší guerillové skupiny postupně nabírat na síle. Vzhledem ke slabosti centrální vlády, která proti nim zasahovala pouze nárazově, začaly kontrolovat odlehlá horská území,

nabírat členy a podnikat útoky proti policii, armádě a infrastruktuře. Jak sílily, začaly operovat i ve městech, organizovat únosy tisíců osob a financovat se z výkupného.

Na začátku 80. let se situace uklidnila natolik, že FARC uzavřela s vládou příměří a někteří členové se odhodlali k vstupu do politiky. Vlna vražd levicových politiků na konci 80. let ale znamenala konec těchto snah FARC. Mezitím ale využily guerillové skupiny klidu k zapojení se do obchodu s drogami, zejména s kokainem. Vybaveny značnými zdroji z obchodu s drogami vstoupily do bojů, které se znovu naplno rozhořely v 90. letech. Boje však už neprobíhaly jen mezi vládou a těmito skupinami, ale zapojily se do nich drogové kartely s pravicovými polovojevskými oddíly.

S novým miléníem zaplála v Kolumbii další vlna politického násilí, když v letech 2000–2006 umíraly tisíce lidí ročně. V roce 2002 zvolený prezident Uribe zařadil proti guerillovým skupinám velmi tvrdý kurz. Policie i armáda pod jeho vedením zintenzivnily akce proti guerille, tisíce bojovníků začaly postupně demobilizovat. Od roku 2010 vládnoucí prezident Santos využil oslabení FARC zahájil s nimi v roce 2012 mírová jednání. Tato jednání byla úspěšná – vedla FARC k vyhlášení jednostranného příměří v roce 2015 a k podepsání dvou dohod o příměří mezi vládou a FARC v roce 2016, i když první Kolumbijci velmi těsně odmítli v referendu, přepracovanou verzi schválil kolumbijský kongres. Prezident Santos obdržel za svou roli v mírovém procesu Nobelovu cenu. ■

Jakub Kopřiva
redaktor Chronicle

TOPICS OF TODAY

Six years have passed by claiming the lives of nearly half a million people in what is said to be one of the bloodiest conflicts ever. The very start of the Syrian Civil War seemed to be promising, in the hopes of maybe achieving what the Syrians' Tunisian and Egyptian counterparts succeeded in doing. Years passed by and the public was eventually tired and fatigued by the course of this conflict, however the question of: "When will this war end?" never truly found its answer.

The course of this conflict has been very volatile. We have witnessed several discussions and peace talks that we truly hoped would put an end to this fight, however, they generated nothing but more than further conflict. If a person was to ask why is this conflict still going on, way before the Russian intervention, the simple answer would have been the fact that the two sides were exhausting each other, hoping that one will eventually back down. Nevertheless, the current answer to this question remains the fact that with several world powers on the government's

side, Assad feels too strong to back down, meaning that he has the upper hand when it comes to setting his own terms.

Moreover, there is no backing down on a conflict like this, because both Russia and Iran have invested a lot into a war that, if lost, would deliver a major blow both politically and financially. Russia will especially suffer and is currently suffering the consequences of its actions by the international community as a reaction to its latest bombings in the city of Aleppo. Iran's actions that are supporting of the regime but mainly Hezbollah are causing the escalation of relations between Israel in the area. Furthermore these escalations have reached their climax when the Syrian forces tried to shoot down an Israeli fighter jet in Syrian airspace that was aiming to neutralize supplies being delivered to Hezbollah. All of these factors contribute to scarring relations unilaterally and further destabilizing the region.

Of course that is just the tip of the iceberg. We haven't accounted for the tens of forces scattered around Syria, some of

which specifically backed by American troops, eventually creating a string of intricate relations that are simply hard to keep track of. Lastly, the threat of ISIS still remains in the region. Whether ISIS is defeated in Iraq, or the fighting parties in this civil war find common grounds, a large battle still awaits in the northern parts of Syria to potentially put an end to the threat in the north.

One thing is for sure, Syria is never going to be the same and it is going to take a long time for it to recover from this war. All that people can do is hope that Syria doesn't become another Libya, a war-torn country that is still suffering postwar conflicts to this day. ■

Rafat Kurdi

redaktor Chronicle

SMĚR VÝVOJE INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

Bezpečnostní rizika propojování

Grafika již dnes není jen o práci ve Photoshopu a jiných programech na úpravu fotografií. Dnes se na počítači jen neupravují dříve nafocené a nahrané soubory, v současné době se generují nikdy neexistující záběry. Z čím dál větší části se i hrané filmy generují na počítači, jako příklad uveďme bitvu na Manhattanu ve filmu Avengers.

Dnes by větší část Downtownu rozhodně nešlo pronajmout nebo by potřebné náklady dosahovaly astronomické výše. Podobně se generují např. i produktové katalogy IKEA, většina produktů v katalogu nebyla nikdy vyfocena. Hlavní důvod

k pokroku v těchto oblastech je peněžní a časová úspora.

Umělá inteligence a strojové učení bude stále více zasahovat do asistování člověku, od řízení logistiky firem, přes autonomní dopravní systémy veřejné dopravy, řídicí asistenty a auta bez řidiče (ať už se jedná o Teslu nebo traktor či bagr) atd.

Většina zde zmíněných projektů a trendů se již zkoumá nebo zapojuje více či méně do praxe a typicky mají také své stinné stránky... Propojování s sebou totiž nese zcela nová bezpečnostní rizika a výrazně zvyšuje dopady těch stávajících. Bohužel stále platí, že se někdy nové produkty až příliš rychle dostávají mezi koncové zákazníky a není u nich bezpečnost dostatečně řešena. Hackne-li někdo brzdového asistentu u rodinného auta, má v danou chvíli neomezenou moc nad životem pasažérů, může požadovat výkupné, nebo, v horším případě, ho peníze ani nemusí zajímat.

Automatický kombajn pracující v blízkosti domů na kraji vesnice může způsobit také velké škody. A největší bezpečnostní výzvy s sebou přináší svět propojený skrze IoT. Tak bychom mohli pokračovat stále dál. Z pohledu zákazníka tedy nezbývá než doufat, že tento pokrok nebude ve znaku spěchu, ale bezpečnosti, a že bude lidem pomáhat a usnadňovat práci, a ne ji odebírat tam, kde to není potřeba ani žádoucí. ■

Tomáš Kremel

redaktor Chronicle

MODEL OSN

UNSC

Druhý jednací den začal s drobným zpožděním, když se Rada bezpečnosti nemohla usnášet z důvodu nepřítomnosti dostatečného množství svých stálých členů. Po dostavení zástupce Spojených států amerických se však mohlo pokračovat v jednání nad návrhem rezoluce, jež byla předložena v podvečer předchozího dne velvyslancem Francie, zabývající se prodloužením mandátu Severoatlantické alianci pro nebojovou vojenskou a policejní misi v Iráku. Ta byla následně úspěšně schválena.

Jako další bod jednání byla s ohledem na aktuální zpravidajství zařazena bezpečnostní situace v Bosně a Hercegovině, která byla egyptským delegátem označena za Pandorinu skříňku. Bosna a Hercegovina je podle váženého velvyslance v současné době překrásnou Pandorou, u které však hrozí otevření Pandoriny skříňky plné etnického násilí. I přes květnaté fráze a dvanáct pozměňovacích návrhů velvyslanci nezaháleli, a tak byla příslušná rezoluce přijata již ve 14 hodin odpoledne. Rada bezpečnosti v ní odsoudila probíhající nepokoje i snahu prezidenta Dodika o vyvolání referenda.

Následně Rada bezpečnosti OSN s ohledem na tragickou zprávu o útoku na kostel v Egyptě přijala další předsednické prohlášení, ve kterém podobně jako v sobotu vyjádřila svou lítost nad zmařenými lidskými životy a teroristický útok odsoudila.

V odpoledních hodinách se mohli zástupci opět vrátit k situaci v Sýrii. V rámci tohoto jednání byla ze strany Ruské

ARCHIV PSS

federace představena rezoluce, která mimo jiné zahrnovala i rozdělení území současného území Sýrie. Po mnohonásobných kuloárních jednáních, diskusích a hlasování o pozměňovacích návrzích byl tento dokument shozen pod stůl, když zástupce ČLR stáhl svou garanci. Zda vyjde zítra nad Radou bezpečnosti slunce pochopení, či zůstane temnota neporozumění a postranních intrik, se snad brzy dozvíme. ■

Danie Netrval

místopředseda

ARCHIV PSS

DISEC

Po již docela náročném, a zároveň plodném prvním jednacím dni, delegáty čekal jednací den druhý. A i ten se nesl v podobném duchu.

Nejprve byla krátce po zahájení úspěšně přijata rezoluce týkající se Prevence závodů zbrojení ve vesmíru. K tomu, aby byl tento návrh rezoluce přijat, bylo zapotřebí několik hodin jednání a více než 30 pozměňovacích návrhů. Tento dokument se však jeví jako vsutku kvalitní, pochvalu si tudíž zaslouží všichni

přítomní delegáti DISEC. Posléze mělo dojít k přesunu k dalšímu bodu agendy, a to k Obchodu s konvenčními zbraněmi. Nicméně projednávání přerušily nenadále události v Bosně a Hercegovině, které se delegáti rozhodli reflektovat a zařadili na program mimořádný bod agendy.

Na úvod ke krizovému jednání se dokonce dostavil i velvyslanec Bosny a Hercegoviny, který při interpelaci ochotně odpovídal delegátům na jejich otázky. Na plénu DISEC se o tomto tématu živě diskutovalo a aktivně se se svým příspěvkem zapojili téměř všichni delegáti. Neaktivnějšími ale byli delegáti Austrálie, Číny, Kazachstánu a Ruska, významným dílem rovněž přispěli i pozorovatelé za Červený kříž, UNODA a WILPF. Výstupem tohoto jednání bylo přijetí rezoluce, jejímž předkladatelem bylo Polsko. Po přijetí této rezoluce se delegáti vrátili k původně projednávanému bodu, kdy se zejména soustředili na vyjasnění svých zastávaných pozic, aby zítra snadněji dosáhli konsensu.

A zítra už naposledy... Na programu ovšem zbývají ještě dva body agendy – není toho tedy málo, lze tedy očekávat nabitě a doufejme, že produktivní jednání. Nebude to ale jen o práci a jednání, bude to i o závěrečném hodnocení a loučení se s XXII. ročníkem. ■

Šárka Tesařová

místopředsedkyně

ECOFIN

Úderem deváté hodiny byl zahájen druhý jednací den v Hospodářském a finančním výboru. Delegáti ihned aktivně navázali na projednávání návrhu dokumentu o bodu agendy Boj proti daňovým rájům. Zástupci jednotlivých států okamžitě upozornili na fakt, že pro prosazení efektivního postupu je potřeba koordinace prostřednictvím konkrétní instituce, která však na poli mezinárodního společenství doposud chybí, a proto se jeden z prvních úspěšně schválených pozměňujících návrhů zabýval jejím vytvořením. Pozměňujících návrhů bylo mnoho, což odpovídalo ostré debatě, která se mezi delegáty posléze rozhořela. Vlnu nesouhlasu vyvolal například návrh na pozastavení veškeré materiální a finanční pomoci státům, které se ocitnou na tzv. blacklistu. Zejména zástupci rozvojových států se obávali, že

HRC

Nyní již vstupujeme do posledního dne letošní závěrečné konference, proto se pojdme podívat na to, co se nám v předešlých dnech podařilo.

Druhý jednací den jsme započali opětovným jednáním o moderním otroctví. Znovu se ukázalo, že problematika tohoto bodu je pro některé státy natolik závažná, že jsme se jí věnovali po celé dopoledne. Nicméně jak jsme zmiňovali včera, tak aktuální bezpečnostní situace nabrala rychlý spád a jak to většinou bývá, eskalace konfliktu s sebou přináší zhoršení lidskoprávní situace v dané oblasti. V tomto případě se jednalo o značně problematické otázky spojené s právy národnostních menšin. Existují totiž dva legitimní argumenty. Ten první je ve prospěch práv národnostních menšin, které by měly mít právo vytvořit si svůj stát. Druhý zase dává důraz na celistvost státu, který by měl mít právo hájit jednotu svého území. V rámci projednávání krize došlo i k návrhu, který vyzýval Evropský soud pro lidská práva, aby do této situace zasáhl. V tomto ohledu je nutné zdůraznit, že zde je vhodné znát reálné kompetence dotčených orgánů, aby nedocházelo k situaci, kdy zmíněný orgán vůbec nemůže zasáhnout.

Po překvapivě rychlém ukončení projednávání krize jsme se opět přesunuli k modernímu otroctví, které k našemu ještě většímu překvapení bylo zanedlouho úspěšně ukončeno podrobnou rezolucí. Za tu vám chceme vyjádřit velkou pochvalu, jelikož vznikla na základě poměrně širokého konsenzu, což je na půdě OSN velmi důležité. Následovalo krátké intermezzo doprovázené opětovnou snahou změnit pořadí bodů agendy, která byla

se jim v případě humanitární krize nedostane adekvátní pomoci. Zákaz materiální pomoci byl však nakonec z iniciativy Zimbabwe vyškrtnut. Nemalou reakci vyvolal blacklist samotný. Delegáti se proto velmi dlouho zabývali diskuzí podmínek zanesení či odstranění států v rámci listiny. Další střet názorů se pak konal po přednesení návrhu na omezení, respektive úplný zákaz akcí na doručitele. Tento návrh byl nakonec na půdě Hospodářského a finančního výboru prosazen. Po projednání řady dalších návrhů jako byly návrhy na zjednodušení daňových systémů, podpory automatické výměny informací mezi státy či výzvě k větší aktivitě při vyšetřování finančních zločinů souvisejících s daňovými ráji byl po mimořádně plodné debatě návrh dokumentu přijat. Předsednictvo by rádo vyzdvihlo zejména výkony Francie, Norska, Polska, Číny a Zimbabwe. Nyní se přesouváme k poslednímu bodu agendy, kterým bude reforma brettonwoodských institucí. Doufáme, že bude debata na stejné úrovni jako doposud a těšíme se na návrh dokumentu, který však musí být schválen do dnešních 14 hodin. ■

Andrea Poláková

místopředsedkyně

opět neúspěšná. Zde bychom chtěli připomenout, že při jednání by neměly převládnout partikulární zájmy států. Pokud bude jednání o environmentální migraci dostatečně věcné, existuje možnost, že by Rada mohla stihnout jednat i o dalším aktuálním problému, tedy o interrupcích.

Na závěr bychom ještě chtěli velmi pochválit delegáty Indonésie, Mexika, Ruské federace, Španělska a Austrálie, kteří se připojili k dalším aktivním delegátům. Doufáme, že poslední jednací den se ponese v podobném duchu a s pocitem úspěchu završíme celou konferenci. ■

Zdeněk Nevřivý

místopředseda

MODEL OSN UNESCO

Druhý jednací den začal ve stejném bodě, v jakém jsme jednání opustili včera večer. Delegáti celou noc sbírali své myšlenky, sumírovali postoje jimi zastupovaných států a vymýšleli vhodná řešení problémů otázky genderové rovnosti, resp. nerovnosti.

Pokud bych tento den měla definovat několika slovy, zvolila bych výrazy jako náročný, plodný, nepředvídatelný, ale v konečném důsledku velmi milý a příjemný. Během jednoho dne se naši delegáti zvládli popasovat s nečekanou eskalací včera nastíněné krizové situace v Bosně a Hercegovině a půlku dopoledního jednání jsme se tedy zabývali problematikou páchaní bezpráví na tamějších Romech. Ačkoliv to chvíli vypadalo, že se zástupci států touto otázkou vůbec nehodlají zabývat, pocit odpovědnosti zvítězil nad lhostejností a před přestávkou na oběd jsme již schválili vůbec první deklaraci, která zločiny páchané na minoritním obyvatelstvu Bosny a Hercegoviny odsoudila.

Po tomto mimořádném bodu jsme se opět vrátili k projednávání naší řádné agendy a dále pracovali na dokumentu, který navrhla delegátka Japonska. Předložený návrh potíral a odsuzoval diskriminaci žen a nerovnost příležitostí či další klíčové záležitosti. Zástupci států dokonce hojně využívali meziorganové spolupráce, takže do našeho výboru zavítala například i místopředsdkyně Výboru pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost, aby se vyjádřila ohledně působení žen v armádách. Po jejím propuštění se

UNEA

Druhý jednací den se delegáti zabývali především situací u jezera Kivu, rozprostírajícím se na hranicích Rwandy a Demokratické republiky Kongo. V posledních dnech zde bylo opakovaně naměřeno nadměrné množství metanu a během noci na několika místech došlo k tektonickým třesům. Z těchto důvodů delegáti přerušili jednání o lesních ekosystémech a přešli do projednávání zvláštního bodu agendy, během kterého byl mimořádně interpelován delegát Rwandy.

Schválenou rezoluci předložila delegátka Republiky Ghana. Členové shromáždění doporučili těžební společnostem, aby vyslaly do oblasti zkušené týmy kvalifikovaných vědců, kteří budou mít za úkol zajistit co nejvhodnější způsob těžby. Bylo také rozhodnuto o zaslání finanční a humanitární pomoci do postižených oblastí.

V odpoledních hodinách se delegáti UNEA opět vrátili k jednání o managementu lesních ekosystémů. První schválená rezoluce zřídila mezinárodní program na vzdělávání záchranných složek (FEP). Ten bude zajišťovat studijní pobyty zaměstnancům záchranných složek a finančně podporovat projekty pro jejich zefektivnění.

Následně delegáti navrhovali rozdělit lesy do několika pásem podle stupně ohrožení, zpřísnit tresty za těžbu nad rámec uděleného povolení a zřídit registr na evidenci nově vysazených lesů, aby se tak zabránilo další nelegální těžbě. K tomuto dokumentu

ARCHIV PSS

strhla bouřlivá debata, plná různých argumentů, především od předkladatelky, dále od Nového Zélandu a Maroka.

Projednávání se i dnes neobešlo bez bizarních událostí, jako byl například pozměňovací návrh delegáta Číny na zavedení povinné spartánské výchovy či věštění výsledku hlasování ze strany delegáta Korejské republiky. I přes tyto obstrukce byla deklarace úspěšně přijata a večer jsme se přesunuli k druhému bodu agendy – Cenzuře internetu. Jsme zvědaví, co přinese poslední jednací den! ■

Petra Hubatková

místopředsdkyně Generální konference

ARCHIV PSS

bylo doposud podáno dvacet pozměňovacích návrhů, samotná rezoluce zatím odsouhlasena nebyla.

Environmentálnímu shromáždění ještě zbývá projednat bod týkající se ochrany ohrožených druhů živočichů. Z jejich nelegálního lovu a nelegálního obchodu se stala významná ekonomická činnost, která se pohybuje v rozmezí 7 až 23 miliard USD ročně. Nicméně faktory ohrožující živočišné druhy mohou být i změny klimatu, zemědělská činnost a přeměna původních biotopů na kulturní krajinu. ■

Andrea Tunysová

místopředsdkyně

MODEL NATO

Second day at the conference and the thirst to negotiate was truly unquenchable. The delegates started off their day with the continuation of the document on the Islamic state. On the day before, it had to be postponed until the security council passed an adequate resolution. The council however unanimously and swiftly voted on passing the document on ISIS on Sunday morning, which marked the decisive role NATO will play in the fight against ISIS.

However, the more important and concerning part of the day was finding out about the escalation in Bosnia and Hercegovina, which called upon the immediate attention of both the council and the EU. These events called for the immediate meeting of both councils. The ambassadors of both the EU and NATO were later briefed on the history of the region and the importance of past and present cooperation. After the short briefing, the ambassadors gathered up in regional groups in order to further discuss their position towards the problem and how they can approach it in accordance with their stance. The ambassadors further discussed the positions of their countries in an informal meeting.

After thorough discussions, both councils returned to debate the crisis. There were positive to somewhat neutral stances in regards to Operation EUFOR Althea, however the council had to suspend the meeting to reach a consensus with (a visitor representative of) Turkey who seemed very adamant in refusing the cooperation between NATO and the EU. Nevertheless,

ARCHIV PSS

a consensus was reached, that was satisfying to all the conflicting parties, which eventually led to the passing of the document.

The accession of Georgia will be the final topic to be discussed on the last day, and it will mark the end of the twenty second Prague Student Summit. ■

Rafat Kurdi

zástupce generálního tajemníka

MODEL EU

Lehký předkrm sobotního večera, který se nesl ve znamení společné bezpečnostní a obranné politiky a hostů ze Severoatlantické aliance, předznamenal vydatné zakousnutí do této problematiky. Téměř ihned po odbití deváté hodiny měl proto celý generální sekretariát Rady plné ruce práce se zpracováváním hned dvou návrhů dokumentů a téměř dvou desítek pozměňovacích návrhů. Jen co ale Rada stačila ochutnat plánovaný nedělní hlavní chod, došlo ke změně menu, kterou si vyžádala aktuální krizová situace v Bosně a Hercegovině. Evropští ministři se rychle shodli na nutnosti se této změně přizpůsobit a otázky institucionální spolupráce SBOP politiky opustili, aby se dále věnovali společné zahraniční a bezpečnostní politice, tentokrát už ale v rozměru aktuálním.

V jeho rámci měli ministři možnost okusit, jak se snoubí dvě různé chutě: unijní a severoatlantická. První společné kuloární jednání, které mělo zástupce v EU a NATO sblížit a napomoci koordinaci politik jak jednoho státu napříč různými organizacemi, tak států v rámci regionálních celků, mělo takový úspěch, že bylo zopakováno ještě dvakrát. Stejně jako předchozí den si ministři odhlasovali „grilování“ pozvaného hosta, tentokrát zástupce Ruské federace v prvním výboru Valného shromáždění OSN. Vyčerpávající krizová jednání evropské osmadvacítky vyústila zejména ve vyslání mírové mise ze základny v Sarajevu do

ARCHIV PSS

neklidného distriktu Brčko a její posílení jednotkami ze Spojeného království.

Z opulentního čtyřchodového konferenčního menu už reprezentantům evropských států zbývá jen ekonomicky laděný dezert, kterým letos budou opatření k nápravě nadměrného schodku. Doufejme tedy, že jejich poslední sousto před samotným zakončením bude náležitě sladké a vychutnají si ho všichni přítomní. ■

Vendula Kulichová

generální tajemnice Rady

DELEGÁTSKÝ DUEL

**Klára
Tamchynová**
RUSKÁ FEDERACE, UNEA

**Kryštof
Ušela**
IZRAEL, UNEA

Měly by být výrobní procesy regulovány kvůli ochraně životního prostředí?

Ruská federace klade nemalý důraz na ochranu životního prostředí a vynakládá na něj značné množství finančních prostředků. Vzhledem k tomu, že Rusko je vyspělým státem, mělo by být schopné přispět k zachování čisté planety pro budoucí generace. Proto podporuje veškeré kroky vedoucí k ekologické rovnováze. Za posledních několik let došlo k výraznému posunu, kdy se stále větší počet firem působících v Rusku stává šetrnými k přírodě. Ruská federace také podporuje výzkum obnovitelných zdrojů a nových technologií šetřících životní prostředí, jelikož v tom vidí skutečnou budoucnost lidstva.

Ačkoli si je Ruská federace vědoma významu této problematiky, současná ekonomicko-politická situace jí často brání v naplnění ekologických cílů. I přes to, že zavádění enviromentálních opatření patří z dlouhodobého hlediska mezi priority, není bohužel možné ve střednědobém horizontu uvažovat o výraznější regulaci výrobních prostředků za účelem ochrany životního prostředí. Přeměna ruské ekonomiky v ekologičtější celek je velice náročný proces, který si vyžádá mnoho zdrojů. Ruská ekonomika bohužel není ve stavu, kdy by si mohla dovolit okamžitou transformaci průmyslu. Snahy o zlepšení této situace jsou bržděny mimo jiné sankcemi uvalenými západem, které brání pokroku v enviromentálních opatřeních. Průmysl, jenž tvoří hlavní část ve struktuře ruské ekonomiky, je třeba rozvíjet, dokud nebude připraven k transformaci. Za současné situace není možné přistoupit k výraznému omezování výrobních procesů, jelikož by byl příliš zpomalen potřebný ekonomický rozvoj.

Jak již bylo uvedeno, Ruská federace považuje životní prostředí za velmi důležité a jednou z jejích priorit je rozšiřování mezinárodní spolupráce s cílem zajištění ekologické bezpečnosti a zabránění změn klimatu na planetě. Neměli bychom však zapomínat na význam průmyslu, na kterém neodmyslitelně stojí ekonomika, a na té naše spokojené životy. ■

V Izraeli víme, jak může být příroda vzácná. Velmi často bojujeme např. s nedostatkem vody, či velmi malým zalesněním. Tyto problémy se snažíme aktivně řešit. Podporujeme například certifikacemi či různým finančním zvýhodňováním všechny firmy, které se snaží docílit zeleného růstu. Tímto se tedy snažíme docílit co největšího pokroku nejen u nás, ale i za hranicemi, všude ve světě. Je zcela jasné, že by žádný stát neměl k této problematice přistupovat lhostejně, avšak zůstává otázkou, do jaké míry by měl tento zelený růst ovlivňovat naši současnou ekonomiku a společnost.

Zelený růst by měl být součástí udržitelného rozvoje, který je definován jako „takový rozvoj, který naplňuje potřeby přítomných generací, aniž by ohrozil schopnost budoucích generací naplňovat potřeby své.“ Proto se snažíme podporovat co nejvíce aktivity v oblasti udržitelného rozvoje, nicméně myslíme, že přílišné administrativní zasahování do současné ekonomiky není nutné a přípustné. ■

Baví vás jednat? Naučte se vyjednávat v praxi.
Studujte obor **MEZINÁRODNÍ VZTAHY A EVROPSKÁ STUDIA** na MUP.
www.mup.cz

ÚHEL POHLEDU

**Veronika
Langrová**

LITVA, EU

**Matěj
Frouz**

ITÁLIE, NATO

Otázka ①

Jak by se mělo NATO postavit k agresivnímu vystupování Turecka?

①

Otázka, zda má být Turecko členem NATO, není na místě. Měli bychom se spíše ptát, proč jím stále je? Vstupem do NATO se státy zavazují k ochraně demokratických hodnot, práv a svobod. Turecko díky událostem v posledních letech dokazuje, že tyto zásady opakovaně porušuje a čím dál tím více se stává autoritativním režimem. Podporou nepřátel svých spojenců navíc ohrožuje bezpečnost celé aliance. Tolerování výše uvedeného bude brzy pro NATO hrozbou, která se může alianci vymstít. ■

②

EU se potýká hned s několika krizemi, které jsou podtrženy rostoucím populismem a extremismem. Pokud dáme tyto faktory dohromady, spatříme na její půdě upadající význam tradičních stran, který vrcholí historicky prvním vystoupením člena z evropského integračního uskupení. EU a její lídři by se neměli bát sebereflexe a měli by usilovat o diagnózu toho, kde se EU po rozhodnutí o odchodu Velké Británie nachází. Doufejme, že takzvaný „bratislavský proces“ odstartuje scénář, který obnoví důvěru lidí v celý projekt EU. ■

Otázka ②

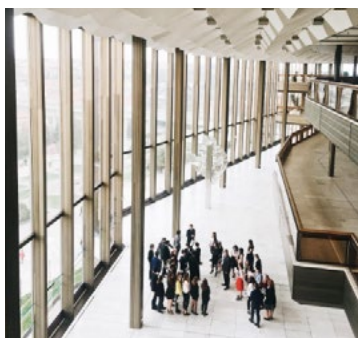
Jakým způsobem by měla pokračovat evropská integrace?

①

Přestože vzájemné urážky mezi politickými představiteli Evropy a Turecka vedly ke zhoršení vzájemných vztahů, oslabení společného závazku vůči NATO by bylo pro stabilitu v regionu krajně nebezpečné. Turecko je jedním z vojensky nejsilnějších členů NATO a jeho případný odchod by pro NATO znamenal velkou ztrátu. NATO by se tedy mělo snažit stát mediátorem této krize, místem, kde se obě strany shodují, a po uklidnění emocí odtud budou moci znovu budovat spolupráci. ■

②

Rozhodně by pokračovat měla. Já osobně sním třeba i o Evropské federaci, ale uznávám, že v současné situaci je to opravdu jen nereálný sen. Myslím, že EU by se rozhodně měla dále vyvíjet a rozšiřovat svou působnost dál. I za cenu vytvoření aktivních skupin států testujících nové projekty, které by pak časem svým úspěchem přesvědčily ty skeptické. Jinak nemá šanci evropské voliče přesvědčit, že není jen zkosnatělou organizací hlídající zakřivení banánů. ■

#kroksummitem
@praguestudentsummit

O ČEM JEDNÁME?

Zelená ekonomika

Od konce 80. let je nejzásadnější ideou ovlivňující nejen mezinárodní politiku koncept udržitelného rozvoje. Udržitelným rozvojem se podle OSN myslí takový rozvoj, který umožní splnit potřeby současných generací tak, aby neohrozil jejich splnění pro budoucí generace. Koncept vyžaduje vyvážení ekonomického rozvoje se sociálními podmínkami a stavem životního prostředí. Říká, že se náš rozvoj nesmí příliš vychýlit ani na jednu stranu. Koncept udržitelného rozvoje by ideálně měl být základem všech veřejných politik. Státy se proto snaží vytvářet tzv. zelené ekonomiky. Ty mají poskytovat dostatečný blahobyt, ale zároveň brát ohled na sociální a environmentální aspekty. Významnou částí zelené ekonomiky je výroba.

Výroba stojí za třetinou světové spotřeby elektřiny, čtvrtinou spotřeby primárních zdrojů a pětinou emisí oxidu uhličitého. Naráží na tři hlavní výzvy, které lidé dříve nebo později budou muset řešit. Tou první je vzácnost přírodních zdrojů. Nejdůležitějším z nich je voda. Většinu spotřebovává zemědělský sektor. Přesto je zde do budoucna důležitý aspekt. Průmysl ve vyspělé Evropě spotřebovává proporcčně mnohem více vody než ten v Africe,

Latinské Americe nebo ve východní Asii. Lze proto s postupným rozvojem těchto regionů očekávat i nárůst spotřeby vody. A to často v oblastech, které se s jejím nedostatkem potýkají již nyní. Zásoby nerostných surovin jsou také omezené a průmysl se bude muset vypořádat s nahrazováním za jiné materiály. Druhá výzva je o něco naléhavější – znečištění ovzduší. To je významným zdravotním rizikem pro člověka a přispívá k vyšší nemocnosti i nižšímu věku dožití ve znečištěných oblastech. Podle odhadů se škody způsobené znečištěným ovzduším pohybují v řádech jednotek procent HDP. Poslední výzva, které průmysl čelí, jsou nebezpečné látky a odpady. V historii máme mnoho příkladů úniku nebezpečných látek z výrobních provozů. Největším nebezpečím je kromě chemického průmyslu i papírenský, kožedělný a textilní nebo výroba cementu a oceli. Tyto provozy vyžadují dobře naplánované a dodržované výrobní procesy, aby riziko katastrof podobných havárii ropné plošiny Deepwater Horizon v roce 2010 bylo minimální.

Mezinárodní jednání se snaží prosadit možné odpovědi na tyto výzvy v globálním měřítku. Výrobci musejí přecházet na technologie, které budou efektivnější a budou vyžadovat méně vstupů. Vhodným postupem je také prodloužení životnosti výrobků nebo recyklace odpadů vznikajících při produkci jako je např. odpadní teplo nebo voda. ■

Jan Hlaváček
redaktor Chronicle

NA VEJSLUŽKU
od babičky
UŽ JSI
STAREJ

Fér-mix
s příchutí
kakao
100 g

Sójový
klasický

ZAČNI SPRAVOVAT SVÉ FINANCE
SE STUDENTSKÝM ÚČTEM G2 OD KOMERČKY.
TEN MŮŽEŠ MÍT ZDARMA A DOSTAT K NĚMU
BONUS 350 Kč ZA ISIC!

G2
OD KOMERČKY

WWW.G2.CZ
800 42 63 52

€3 G2 OD KOMERČKY

TÉMATÁ EVROPSKÉ INTEGRACE

Morálka Hry o trůny

POKRAČOVÁNÍ Z TITULNÍ STRANY

vztahů, kdy se často, aby zavládl mír, musí jeden vzdát ozbrojené odpovědi, jinak konflikt nikdy neskončí.

Přestože se aristokratická elita chová veskrze nemilosrdně, jsou mezi nimi empatičtí jedinci, vesměs vyvrhelové ve své třídě. Sám autor přiznává, že k outsiderům ve svém příběhu chová větší náklonnost, ať už jde o opravdu nejnižší vrstvy či o jedince, kteří jsou z nějakého důvodu vyvrheli uvnitř ve svém okolí. Mezi tyto „mrzáky, bastardy a zlámané věci“, jak zní ostatně název čtvrté epizody, patří rozhodně i Tyrion Lannister, ačkoliv jeho původ má k nuzákům daleko. Jeho problém je, že se narodil jako liliput, čímž si vysloužil přezdívku „skřet“, a při jehož porodu zemřela manželka nejmocnějšího šlechtice království, což mu jeho ovdovělý otec celý život připomíná a vnímá ho jako sněť na rodovém stromě.

Právě Tyrion je postava, již si lze nejrychleji oblíbit. Je brilantní, ale poznamenaný. Umí být bezskrupulózní, ale zná soucit. Je to vášnivý čtenář existující ve světě válečníků. Poučuje mladého idealistického hrdinu Jona, že „mysl potřebuje knihy, tak jako meč potřebuje brus, pokud se má uchovat nabroušená“. Není jedinou figurou, která zdůrazňuje důležitost četby a poznání, mnoho z těch nejsympatičtějších postav jsou právě učenci a knihomolové.

Když mu jeho sestra Cersei dělá kázání, že „vládnutí je jako spočinutí na posteli zarostlé plevellem a jeho vytrhávání, než tě uskrtní ve spaní“, Tyrion odporuje s tím, že si je jist, že je to mnohem víc. Vede filosofický rozhovor s velitelem královských špehů Varysem o tom, co konstituuje moc. Kde leží? Je informace mocí, nebo je mocí jen síla? Má ji boháč? Panovník? Voják? Je ozbrojenec mocnější než panovník, když má meč a může jedním úderem rozhodnout o životě a smrti? Varys tvrdí, že moc je jen trik, stín na zdi, že ji má ten, kdo o tom dokáže přesvědčit ostatní. Zato Cersei je přesvědčena, že jediným způsobem, jak si udržet věrnost lidu, je zajistit, aby se vás báli více než nepřítelé.

Politický proces se běžných lidí vůbec netýká, přestože jeho závěry až příliš. V pozdějších epizodách je země rozbrážděna válkou, není kdo by vynucoval pořádek a řád společnosti se počíná hroutit. Celý ten systém vlastně vydechuje také proto, že lenní pánové neplní závazky vůči svým vazalům. „Nebezpečné je narodit se prostým člověkem, když si velcí páni hrají svoje hry o trůny.“ Sílí řeči o konci světa a lidé hledají smysl a ochranu v náboženském fanatismu.

Na druhém kontinentě, který je kombinací vnitrozemí ovládaného kočovnými Dothraky a bohatých městských států okolo pobřeží, z nichž někteří mají svůj provoz postavený na institutu otroctví. Pretendentka západozemského trůnu Daenerys se zde rozhodne nějakou dobu setrvat a naučit se vládnout. Otroctví

nesnáší a okamžitě ho zruší. Problém je, že tím naráz zruší zavedenou socioekonomickou strukturu společnosti, která se najednou musí přeorientovat a přehodnotit celý svůj dosavadní způsob života a stává se na ní závislou. Ona je nyní garantka míru a svou představu soužití musí prodat mocným, kteří v otrocích přišli o zdroj bohatství. Je velmi těžké vnutit shora cizím poddaným svou formu vlády a nemoci se opřít o tradice místa, které nechápe. Z příběhu se zdá, že to téměř nejde a je to silný argument proti vměšování a vyvážení jistých světonázorů do míst příliš odlišných.

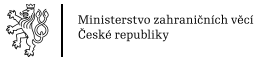
Tyrion sice říká, že se s otrokáři lze dohodnout, že má důvěru v to, že i zákeřný a nebezpečný člověk přistoupí na obchod, který je v jeho zájmu. Skutečnost, že se v tom, co je v zájmu někoho jiného, může přepočítat, si neuvědomuje. Podobně jako to, že lidé nejednají vždy racionálně, že často špatně vyhodnocují, co přesně tím zájmem je a jak ho dosáhnout. Jinak by chudí ostatně nevolili arogantní bohaté byznysmeny s vírou, že budou hájit jejich zájmy nejlépe ze všech.

V průběhu sledování či čtení seznáme, že fandíme postavám, jejichž činy by byly mimo kontext a v našem světě nepřijatelné. Tak může Varys oponovat otcovrahovu přesvědčení, že není dobrým člověkem: „Nikdy jsem netvrdil, že jsi dokonalý.“ Podobně Daenerys chce loukotě kola, tedy šlechtické rodiny království, zpřelámat.

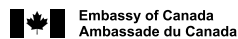
Dalším problémem, před který jsou diváci stavěni, je, že téměř všechny postavy jsou ignoranti. Přehlízí, že nejzásadnější není válka mezi uchazeči o trůn a dynastické rozbroje, ale ze severu se blíží apokalyptičtí bílí chodci, přinášející s sebou dlouhou zimu. To lze vnímat jako metaforu klimatických změn v našem světě. Zde sice souvislost mezi hrozící pohromou a člověkem souvisí méně, ale ignorance problému, vzájemná řevnivost mocných a všudypřítomná krátkozraká xenofobie vůči „divokým“ za Zdi na Severu způsobuje, že si jen málokdo uvědomuje problém.

Hra o trůny je vedle zábavy i přemítáním o tom, co obnáší vládnutí a jak nakládat s mocí. Politika je zde přes pravidla žánru zobrazena s větší nuancí než v politickém drama seriálu House of Cards. Připomíná, že kandidát s dobrou kampaní nemusí být dobrý vládce nebo že dostat se na pozici moci a zůstat tam není totéž, co spravovat stát. A potvrzuje, že při dobývání a sjednocování říše se hodí mít pár draků. ■

Tomáš Krause
redaktoři Chronicle

TOP
Partneři

Partneři

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

RESPEKT

Mediální
partneři

Za podpory

Tiráž

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY (AMO), Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz;

Šéfredaktorka: Linda Coufalová, tel: 775 775 838, **e-mail:** chronicle@amo.cz;
zástupce šéfredaktorky: Tomáš Krause; **redakce:** Jakub Kopřiva, Rafat Kurdí, Tomáš Kremel, Kateřina Poremská, Zuzana Svobodová, Anna Umlaufová; **fotografie:** Romana Červenková, Iva Gejdošová, Michal Janata, Daniela Klodnerová, Hana Kratochvílová, Markéta Škaldová; **sazba:** Linda Coufalová, Tomáš Kremel; **layout:** Jan Václav.

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs